

Ö z e t B ü l t e n

Tarih : 29.05.2020

Sayı : 2020/94

Değerli Müşterimiz;

Son günlerde mevzuatımızda meydana gelen gelişmeler, konu başlıkları itibariyle aşağıdadır.

A- Konu Başlıkları:

- 1- İşverenlerce Hizmet Erbabının İşyerine Gidip Gelmesi İçin Sağlanan Menfaatlere İlişkin İstisna Uygulamasına Yönelik Düzenlemeler (311 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği)**
- 2- 311 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinin “Karşı Tarafa Yükletilen Vekalet Ücretlerinde Gelir Vergisi Tevkifatına” İlişkin Düzenlemeler**

Söz konusu gelişmeleri konu başlıkları altında özetle bilgilerinize sunuyoruz.

B- Konu Özetleri:

- 1- İşverenlerce Hizmet Erbabının İşyerine Gidip Gelmesi İçin Sağlanan Menfaatlere İlişkin İstisna Uygulamasına Yönelik Düzenlemeler (311 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği)**

7194 sayılı Kanununun 11 inci maddesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 23/10 maddesine parantez içi hüküm eklenerek madde aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“10. Hizmet erbabının toplu olarak işyerlerine gidip gelmelerini sağlamak maksadıyla işverenler tarafından yapılan taşıma giderleri (**İşverenlerce taşıma hizmeti verilmeyen durumlarda, çalışılan günlere ait bir günlük ulaşım bedelinin 10 Türk lirasını (2020 yılı için 12 TL) aşmaması ve buna ilişkin ödemenin toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçlarının temini şeklinde yapılması şarttır. Ödemenin bu tutarı aşması hâlinde aşan kısım ile hizmet erbabına ulaşım bedeli olarak nakden yapılan ödemeler ve bu amaçla sağlanan menfaatler ücret olarak vergilendirilir. Bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.**);”

Bu değişiklik **1.1.2020 tarihinden geçerli olmak üzere** Kanunun yayım tarihi olan 7.12.2019'da yürürlüğe girmiştir.

Bu defa yayımlanan 311 seri no.lu Gelir Vergisi Kanunu Genel Tebliği ile başkaca düzenlemeler yanında iş bu değişikliğe yönelik düzenlemeler de yapılmıştır.

Tebliğ düzenlemeleri (italik font olarak yer almaktadır) ve düzenlemeler hakkındaki görüşlerimiz (normal ve bold font olarak yer almaktadır) aşağıdaki gibidir.

GVK'nun 23. maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendi hükmüne istinaden, hizmet erbabının toplu olarak işyerlerine gidip gelmelerini sağlamak maksadıyla vasıta temini veya hizmet satın alınması suretiyle işverenler tarafından yapılan taşıma giderleri nedeniyle hizmet erbabına sağlanan menfaatlere öteden beridir uygulanan gelir vergisi istisnası devam etmektedir.

7194 sayılı Kanunla, 1/1/2020 tarihinden itibaren elde edilen ücret gelirlerine uygulanmak üzere, GVK'nun 23'üncü maddesinin birinci fıkrasının (10) numaralı bendine eklenen parantez içi hükümlerle, işverenler tarafından hizmet erbabının toplu olarak işyerlerine gidip gelmelerine yönelik taşıma hizmeti verilmediği durumlarda, hizmet erbabına verilen toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçları için yapılan ödemeler nedeniyle sağlanan menfaatler de istisna kapsamına alınmıştır.

Hizmet erbabının toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçlarının temini suretiyle sağlanan menfaatlere ilişkin istisnadan faydalanılabilmesi için;

- *İşveren tarafından, hizmet erbabının toplu olarak işyerlerine gidip gelmelerini sağlamak maksadıyla ulaşım vasıtası temini veya hizmet satın alınması suretiyle taşıma hizmeti verilmiyor olması,*
- *Taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçlarının, münhasıran hizmet erbabının işyerine gidip gelmesi için kullanacağı toplu taşıma araçlarında geçerli olması (Ulaşım bedeli için yüklenen tutarın sadece ulaşımında kullanılacak şekilde sınırlandırıldığı başka amaçlarla da kullanılabilen ödeme araçlarının kullanımı bu şartın ihlali sayılmaz),*
- *Yapılan ödemenin fiilen çalışılan günlerle sınırlı olması,*
- *Ulaşım bedelinin günlük belirlenen tutarı (2020 yılı için 12 TL) aşmaması,*
- *Toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçlarının teminine ilişkin harcamaların belgelendirilmesi, gerekmektedir.*

Bilindiği üzere şehir içi toplu taşıma işletmeleri genellikle belediyelere bağlı veya belediyelerle anlaşmalı olup bunlarda kullanılacak kartlar şehir kart, kent kart, İstanbul Kart vb. isimler altında belediyelerin başka ücretli hizmetlerinde ve teslimlerinde de kullanılabilir.

Tebliğde, bu kartların yalnızca toplu taşıma amacıyla kullanılacak şekilde sınırlandırılması şartı aranmıştır. Bu sınırlamanın ne şekilde uygulanacağı belli değildir. Bize göre böyle bir sınırlandırmaya gerek olmayıp, personelin fiili hizmet süresine denk gelecek tutar kadar istisna sağlandığına göre, aşan kısım hangi amaçla kullanılırsa kullanılsın vergilendirilecektir.

Diğer yandan Tebliğde toplu taşıma kartlarının belgelenmesi konusunda herhangi bir düzenleme yer almamıştır. Uygulamada bu kartlar genellikle belediyelere ait makinalardan veya anlaşmalı bayilerden temin edilip ücreti karşılığında doldurulmakta ve karşılığında makinalardan çıkan mali değeri olmayan fiş alınabilmektedir. Belediye ile anlaşmalı bayilerde de fiş karşılığında karta yükleme yaptırabilmektedir.

Gelir İdaresi Başkanlığı'nın bir özelgesinde “kartlı ödeme sistemlerinin kullanıldığı şehir içi ulaşım vasıtaları (otobüs vb.) için yapılan masrafların 382 sıra numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde belirtildiği şekilde yükleme yapılması sırasında bayilerce düzenlenecek olan bilgi fişinin de eklenmesi suretiyle tanzim edilecek bir bordroya dayanılarak tevsik edilmesi” gerektiği belirtildikten sonra, “özel matraha tabi şehir içi yolcu taşıma araçlarında kullanılmak üzere satın alınan biletler ve dolumu yapılan kartların bedeli karşılığında alınan fatura ve benzeri belgelerde gösterilen toplam bedel üzerinden iç yüzde oranı uygulanmak suretiyle hesaplanacak KDV'nin indirimi mümkün bulunmaktadır.

Söz konusu bilet ve kartların özel matrah uygulanmadan doğrudan belediyeden temini halinde KDV'nin indirimi için fatura veya benzeri belgelerde KDV'nin ayrıca gösterilmesi gerekmektedir.” denilerek toplu taşımanın nasıl belgeleneceği ve KDV indiriminin de bu belgelere dayanılarak yapılabileceği belirtilmiştir. (Ankara Vergi Dairesi Bşk. 22.10.2015-84974990-130[29-2013/24]-1070 sayılı özelge)

Ayrıca kartların personel tarafından bedeli kendilerince karşılanmak suretiyle makinalarda doldurulduğu durumda makinadan temin edeceği bilgi fişi karşılığında kendisine yapılacak ödemelerin personele yapılan nakdi ödeme olarak değerlendirilmeyip vergilenmemesi, bu şekilde getirilen belgelerin istisna uygulamasına konu edilmesi gerekir.

Diğer yandan kartların personeli çalıştıran işverenlerce topluca doldurulup bedelinin doğrudan belediyelere vb. kuruluşlara ödenmesi ve karşılığında topluca fatura veya bilgi fişi alınması da mümkün olup, bu ikinci yöntem personele ödeme yapılması gereğini ortadan kaldırdığı için daha güvenilir ve fakat uygulama bakımından daha zordur.

İşverenler tarafından, hizmet erbabına;

- *Ulaşım bedelinin nakit olarak verilmesi,*
- *Ulaşım bedeli karşılığının, hediye kartı ve benzeri ulaşım harcaması dışında diğer alışverişlerde de kullanılacak ödeme araçları şeklinde verilmesi,*
- *Araç tahsis edilmesi,*
- *Çalışılmayan günler için de ulaşım bedeli ödenmesi,*

- İşyerlerine gidip gelmelerini sağlamak maksadıyla taşıma hizmeti verilmesinin yanında ilave olarak toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçları verilmesi,

durumlarında, istisnadan faydalanılamayacak olup, yapılan bu ödemeler ve sağlanan menfaatler net ücret kabul edilerek brüte iblağ edilmek suretiyle gelir vergisine tabi tutulacaktır.

İşverence hizmet erbabının ikamet ettiği mahallerin tümüne taşıma hizmeti sağlanmadığı veya taşıma hizmetinin belirli merkez mahallere yapıldığı ve hizmet erbabının ikametgahından bu mahallere ve bu mahallerden ikametgahına ulaşım için de yol masrafı yaptığı durumlarda, işverence verilen toplu taşıma hizmetinden faydalanmayan veya bu hizmete ulaşım için toplu taşıma araçlarını kullanmak zorunda olan hizmet erbabına verilen toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçları verilmesi durumunda da istisnadan faydalanılacaktır.

Diğer yandan Tebliğde yapılan bu düzenlemenin kişinin hem işverence sağlanan servis hizmetinden hem de toplu taşıma kartı imkânından eş zamanlı yararlanmasını önlemeye yönelik olduğunu, işverenin bazı hatlara servis sağlamakla birlikte işçinin oturduğu yere servis sağlamadığı veya servisin oturulan yere uzak güzergâhtan geçmesi nedeniyle işçinin servis hizmetinden yararlanmayıp toplu taşımayı tercih ettiği durumda taşımaya yönelik mükerrer menfaatten söz edilemeyeceğinden toplu taşıma kartı için sağlanan istisnanın uygulanabileceğini düşünüyoruz.

İşverenlerce hizmet erbabı için yapılan ulaşım bedeli ödemelerinin birden fazla ayı kapsayacak şekilde toplu olarak yapılması durumunda, hizmet erbabının çalıştığı günler dikkate alınarak her bir aya isabet eden tutar ayrı ayrı istisna kapsamında değerlendirilecektir.

Hizmet erbabının izin, rapor ve benzeri nedenlerle çalışmadığı günlere ilişkin ilgili ayda peşin olarak yapılan ve istisnaya konu edilmiş olan taşıma gideri ödemeleri için işverenlerce ilgili ayda düzeltme yapılabileceği gibi, ertesi ay için yapılan taşıma gideri ödemelerinden de mahsup edilmesi mümkün bulunmaktadır.

Örnek 1: İşveren (A), yanında çalışan hizmet erbabı Bay (B)'nin şehir içi ulaşımda kullandığı toplu taşıma kartına, 2020 yılı Mart ayında 26 gün çalışacağı varsayımıyla peşin olarak 312 TL (KDV hariç) yükleme yapmıştır. Bay (B), Mart ayında 10 gün izin kullanmıştır.

Bay (B)'nin Mart ayında 16 gün çalıştığı göz önüne alındığında, işveren (A) tarafından hizmet erbabı Bay (B)'nin toplu taşıma kartına yüklenen 312 TL'nin 192 TL'si istisna kapsamında değerlendirilecektir.

İşveren (A)'nin peşin olarak ödediği 312 TL'ye istisna uygulamış olması halinde ise, düzeltme yapabileceği gibi, fark tutarı izleyen ayda yapacağı ödemeden indirmek suretiyle, istisnayı daha düşük uygulayabilecektir.

Toplu taşıma kartlarının aybaşıda peşinen verildiği durumlarda, ay sonu itibariyle fiili çalışma süresi belli olacağından, o aya ait muhtasar beyanname istisna uygulanan ve uygulanmayan tutarlara göre verilebileceği gibi, o ay istisna tam olarak

uygulanıp peşin verilen toplu taşıma kartı kontörlerinin fiili çalışmaya girmeyen kısmı vergilendirilmeksizin sonraki ayların fiili çalışma nedeniyle kullanılan ulaşımına mahsup edilebilecektir.

213 sayılı Kanununun 238 inci maddesinin birinci fıkrasında, işverenlerin her ay ödedikleri ücretler için ücret bordrosu tutmaya mecbur oldukları hükme bağlanmıştır. Dolayısıyla, işverenlerce hizmet erbabına, işyerine gidip gelmesi için toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçları vermek suretiyle sağlanan menfaatlerin vergiden istisna edilecek kısmının da ücret bordrosunda gösterilmesi gerekmektedir.

İşverenlerin hizmet erbabına toplu taşıma kartı, bileti veya bu amaçla kullanılan ödeme araçları vermek suretiyle sağladığı menfaatler için bir günlük (2020 yılı için 12 TL) ulaşım bedeline katma değer vergisi dahil değildir. Ulaşım bedelinin istisnaya isabet eden tutarına ait yüklenilen katma değer vergisi işverenlerce indirim konusu yapılabilecektir.

İşverenler tarafından istisna tutarından daha fazla ödeme yapılması halinde, istisna tutarını aşan kısım (istisna tutarına aşan kısma isabet eden katma değer vergisi dahil olmak üzere) net ödenen ücret olarak kabul edilecek ve brüte iblağ edilmek suretiyle gelir vergisi tevkifatına tabi tutulacaktır. Diğer taraftan, istisna tutarını aşan kısma isabet eden ve ücret olarak kabul edilen KDV'nin indirim konusu yapılamayacağı tabiidir.

Örnek 2: İşveren (C), 2020 yılı Nisan ayında 20 gün çalışan hizmet erbabı Bay (D)'nin toplu taşıma kartına 472 TL (400 TL + 72 TL KDV) yüklemiştir. İşveren (C) tarafından bu tutarın 240 TL'si istisnaya konu edilecektir. İstisna kapsamındaki bu tutara isabet eden 43,2 TL'lik KDV indirim konusu yapılabilecektir. İstisna tutarını aşan 160 TL (400 TL - 240 TL)+28,80 TL KDV dahil toplam tutar olan 188,80 TL net ödenen ücret olarak kabul edilecek ve brüte iblağ edilmek suretiyle gelir vergisi tevkifatına tabi tutulacaktır. Diğer taraftan, 28,80 TL'lik KDV indirim konusu yapılamayacaktır.

Tebliğdeki bu düzenleme kanaatimizce son derece isabetli olmuş, istisna tutar üzerinden hesaplanan KDV'nin indirimi imkânı sağlanmıştır. Diğer yandan Tebliğde belirtilmemiş olmakla birlikte, personelin eve gidiş gelişi nedeniyle değil ama işletmelerin günlük işleri nedeniyle şehir içi toplu taşıma araçlarını kullanan personele verilen ve doldurulan veya personelce doldurulup bedeli kendisine ödenen kartlar için GVK'nun 23/10 maddesinde belirtilen bu istisna hükmü uygulanabilir değildir.

İşletmelerin bu tür giderleri, personel giderleriyle ilişkilendirilmeksizin doğrudan GVK'nun 40/1'inci maddesi kapsamında gider yazılabilir ve KDV'si de indirilebilir. Bunun belgelendirilmesi için gezici personelden şehir içi ulaşım masraflarını gösteren imzalı masraf beyan formları vb. belgelerin alınmasında yarar vardır.

2- 311 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinin “Karşı Tarafa Yükletilen Vekalet Ücretlerinde Gelir Vergisi Tevkifatına” İlişkin Düzenlemeler;

7194 sayılı “Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunla” yapılan değişikliklere ilişkin olarak 311 seri no.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği yayımlanmıştır.

7194 Sayılı Kanun’la getirilen düzenlemelerden birisi de İcra ve İflas Kanunu ile Avukatlık Kanunu uyarınca karşı tarafa yükletilen vekalet ücretlerinde gelir vergisi tevkifatına ilişkin olup, mezkur Kanununun 16 ncı maddesi ile Gelir Vergisi Kanununun 94/2 maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu ile 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanunu uyarınca karşı tarafa yükletilen vekalet ücretini (icra ve iflas müdürlüklerine yatırılanlar dâhil) ödeyenler tarafından gelir vergisi tevkifatı yapılır”

Yapılan bu düzenlemeyle, mahkemelerce veya icra ve iflas müdürlüklerince karşı tarafa yükletilen vekalet ücretlerini ödeyenler stopaj yükümlüsü olarak belirlenmiştir. Mezkur Kanun ve Tebliğ ile getirilen esaslara ilişkin açıklamalarımız aşağıda yer almaktadır.

2.1. Avukatlık Ücretlerinin Vergilendirilmesinde Genel Esaslar;

Bilindiği üzere doğrudan avukatlara ödenen vekalet ücretleri serbest meslek kazancı niteliğinde olup, serbest meslek kazançlarının vergilendirilmesine ilişkin hükümlere göre gelir vergisine tabidir. Bir işverene tabi ve bağlı olarak çalışan avukatlara işverenleri tarafından yapılan ödemeler ise ücret niteliğinde olup, ücretlerin vergilendirilmesine ilişkin hükümlere göre vergilendirilmektedir.

Gelir Vergisi Kanununun 94/1 maddesinde gelir vergisi tevkifatı yapmaya mecbur olan kişi ve kurumlar belirtilmiş ve bu kişi ve kurumlar tarafından serbest meslek erbabı olan avukatlara yapılan ödemeler üzerinden % 20 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılacağı, bir işverene tabi ve bağlı olarak çalışan avukatlara ödenen ücretler üzerinden ise 103 üncü ve 104 üncü maddelere göre gelir vergisi tevkifatı yapılacağı hüküm altına alınmıştır.

Buna göre, 7194 sayılı Kanun ile Gelir Vergisi Kanunu’nun 94 üncü maddesine eklenen hükmün uygulamasına ilişkin 311 seri no.lu Tebliğ ile getirilen esaslar aşağıda sunulmuştur.

2.2. Karşı Tarafa Yükletilen Vekalet Ücretlerinde Tevkifat Uygulaması;

Gelir Vergisi Kanununun 94/1 maddesine göre gelir vergisi tevkifatı yapmaya mecbur olan kişi ve kurumlardan olup, karşı tarafa yükletilen vekalet ücretini ödemekle yükümlü olanlar (davayı kaybeden) tarafından; vekalet ücretinin **doğrudan avukata ödendiği** veya vekalet ücretinin **avukata ödenmek üzere icra ve iflas müdürlüklerine yatırıldığı** durumlarda, serbest meslek kazancı niteliğindeki bu ödemeler üzerinden gelir vergisi tevkifatı yapılacaktır.

Her iki durumda da, ilgili avukat tarafından davayı kaybeden ve dolayısıyla ödemeyi yapan adına serbest meslek makbuzu düzenlenmesi gerekmektedir.

Düzenlenen serbest meslek makbuzunun bir nüshasının icra iflas müdürlüklerine verilmesine gerek bulunmamaktadır. Bu makbuzların avukatlar tarafından davayı kaybeden tarafa teslim edilmesi gerekmektedir.

Ancak uygulamada bazı avukatların icra aracılığıyla ücretlerini tahsil ettiği durumlarda düzenledikleri belgeleri karşı tarafa ulaştırmadıkları görülmekte olup bu durum VUK’un 236. maddesine aykırıdır.

Ancak ödemenin icra iflas müdürlüklerine yapılması durumunda belgenin teslim alınamaması nedeniyle iş bu avukatlık ücretlerinin giderleştirilememesi gibi bir durum olmayıp, icra müdürlükleri tarafından düzenlenen alındı belgeleriyle de gider kaydı yapılabileceğini düşünüyoruz.

Karşı tarafa yükletilen vekalet ücretinin davayı kaybeden tarafından, **avukatlara değil, gelir veya kurumlar vergisi mükellefi olan davayı kazanan tarafa ödendiği durumlarda ise**; vekalet ücreti ödemeleri üzerinden tevkifat yapılmayacaktır. Ancak bu durumda da, Vergi Usul Kanununun 236. maddesine istinaden taraflar arasında düzenlenmesi gereken serbest meslek makbuzu, fatura, vb. düzenlenmesi zorunludur.

Davayı kazanan tarafından tahsil edilen vekalet ücretinin ilgili avukata ödenmesi halinde;

- Şayet avukat serbest meslek erbabı ise serbest meslek kazancı niteliğindeki bu ödemeler üzerinden gelir vergisi tevkifatı yapılacak ve avukat tarafından davayı kazanan adına serbest meslek makbuzu düzenlenecektir.

- Söz konusu vekalet ücretinin davayı kazanan tarafından tahsil edilip ücretli çalışanı olan avukata ödenmesi halinde ise, ödemenin ücret bordrosu düzenlenmek suretiyle yapılması ve ücretlere ilişkin tevkifat hükümleri uygulanacaktır.

Tebliğde bu durumda, davayı kazanan ve fatura ve benzeri belge düzenlemek durumunda olanların davayı kaybeden tarafa fatura ve benzeri belge düzenlemek zorunda oldukları belirtilmiştir.

2.3. Tevkifatın Matrahı;

Bilindiği üzere avukatlık hizmeti KDV'ye tabi olup, vekalet ücretleri üzerinden KDV hesaplanması gerekmektedir.

Bu nedenle;

- İlgili mahkeme kararında “KDV hariç” şeklinde bir ifadenin yer almaması halinde, ödenen vekalet ücretinin KDV dahil olduğu kabul edilecek ve iç yüzde oranı uygulanmak suretiyle hesaplanan KDV, serbest meslek makbuzunda ayrıca gösterilecektir. Gelir vergisi tevkifatı ise KDV hariç tutar üzerinden, yine iç iskonto yöntemiyle hesaplanacaktır.

- İlgili mahkeme kararında “KDV hariç” şeklinde bir ifadenin yer alması halinde, hükmedilen vekalet ücretine KDV ilave edilecek ve KDV serbest meslek makbuzunda ayrıca gösterilecektir. Bu durumda da gelir vergisi tevkifatı KDV hariç tutar (hükmedilen KDV hariç vekalet ücreti) üzerinden iç iskonto yöntemiyle hesaplanacaktır.

Diğer yandan icra iflas müdürlüklerine ödenen bedelin, tevkifat nedeniyle, mahkeme kararında belirtilen tutardan düşük olması söz konusu olacaktır. Bu nedenle icra iflas müdürlüklerinin mezkur Tebliğ ile belirlenen esaslara uygun işlem yapmaları ve ödeme işleminin tamamlandığına ilişkin hesaplamalarında tevkifat tutarlarını da dikkate almaları, dosyaları buna göre kapatmaları önem arz etmektedir.

2.4. Tevkifat Yapılmayacak Haller;

Aşağıdaki hallerde tevkifat yapılmayacaktır.

- Gelir Vergisi Kanununun 94/1 maddesinde sayılmayanlar, diğer bir ifadeyle tevkifat yapma yükümlülüğü bulunmayanlar tarafından yapılan vekalet ücreti ödemeleri üzerinden gelir vergisi tevkifatı yapılmayacaktır.

- İcra işleminin durdurulması için, ilama karşı istinaf veya temyiz yoluna başvuran borçlunun ilamın icrasını durdurabilmek için takip edilen vekalet ücreti dahil borç tutarı için teminat verildiği ve istinaf veya temyiz başvurusunun reddedilmesi üzerine teminata konu paranın alacaklının avukatına ödendiği durumlarda, vekalet ücretine ilişkin nakden veya hesaben ödemenin ne zaman gerçekleşeceği bilinemeyeceğinden gelir vergisi tevkifatı yapılmayacaktır.

- İcra işlemleri sonucu borçluya haciz uygulanması ve hacze konu mallarının satılması veya borcun, kefil ve benzeri üçüncü kişilerden tahsil edilmesi durumlarında da borçlunun gelir vergisi tevkifatı yapması söz konusu olmayacaktır.

Belirtmek gerekir ki, tevkifat yükümlülüğünün bulunmadığı durumlarda da Vergi Usul Kanununun belgelendirme yükümlülüklerine uyulması (serbest meslek makbuzu, fatura, vb. düzenlenmesi) zorunludur.

2.5. Beyan;

Tevkifat yapılsın veya yapılsın, avukatlar tarafından serbest meslek makbuzu düzenlenerek elde edilen vekalet ücretleri, serbest meslek kazancı olarak geçici vergi ve yıllık gelir vergisi beyannamesine dahil edilecektir.

Bir işverene tabi ve bağlı olarak çalışan avukatlara işverenleri tarafından yapılan ödemeler ise ücret niteliğinde olup, ücretlerin vergilendirilmesine ilişkin hükümlere göre vergilendirilecektir.

Saygılarımızla
Hasan Zeki Süzen (YMM) – Ekrem Kayı (YMM)